

Sbírka zákonů

Československé socialistické republiky

Částka 37

Vydána dne 24. listopadu 1966

Cena 80 hal.

OBSAH:

85. Vyhláška generálního ředitele Státní banky československé o platebním styku a zúčtování na účtech organizací

Oznámení o vydání obecných právních předpisů

85

VYHLÁŠKA

generálního ředitele Státní banky československé

ze dne 7. listopadu 1966

o platebním styku a zúčtování na účtech organizací

Generální ředitel Státní banky československé stanoví podle § 6 odst. 5 zákona č. 117/1965 Sb., o Státní bance československé a podle § 391 odst. 2 hospodářského zákoníku č. 109/1964 Sb.:

Úvodní ustanovení

§ 1

(1) Tato vyhláška upravuje tuzemský platební styk organizací, jakož i zúčtování mezi Státní bankou československou (dále jen „banka“) a tuzemskými organizacemi na účtech organizací vedených u banky.

(2) Pokud v této vyhlášce není stanoveno jinak, vykonávají činnost banky na úseku platebního styku a zúčtování pobočky, popř. jiné organizační jednotky banky (dále jen „pobočky“).

Zřizování a vedení účtů a zúčtování na účtech organizací

§ 2

Zřizování účtů a podúčtů

(1) Pobočky zřizují organizacím účty, popř. podúčty podle části jedenácté hospodářského záko-

níku a podle všeobecných podmínek banky (§ 53).

(2) Účty, popř. podúčty se zřizují na základě dohody uzavřené mezi bankou a organizací.

(3) Ustanovení odst. 2 se nevztahuje na účty popř. podúčty zřízené organizacím povinně podle právních předpisů, na základě opatření příslušného orgánu nebo z provozních důvodů banky.

§ 3

Disponování s prostředky na účtě

(1) Pobočky provádějí platby, popř. jiná zúčtování na účtech organizací zpravidla na podkladě příkazů plátců; na podkladě příkazů příjemců jen v případech stanovených touto vyhláškou.

(2) Příkazy, jimiž organizace disponují s prostředky na svém účtě, podepisují vždy aspoň dvě osoby, a to bez ohledu na pořadí, v jakém jsou uvedeny v podpisových vzorech.

(3) Pobočky zkoumají, zda podpisy na příkazech odpovídají podpisovým vzorům jen na příkazech plátce a v případech podle § 37 této vyhlášky.

Práva a povinnosti banky

§ 4

[1] Pobočky zúčtovávají realizovatelné příkazy bez splatnosti a došlé úhrady týž, nejpozději příští pracovní den po dni, kdy je obdržely, není-li v této vyhlášce stanoveno jinak. Příkazy bez splatnosti, týkající se investičních dodávek nebo geologických prací, zúčtují pobočky nejpozději do tří pracovních dnů po dni, kdy je obdržely.

[2] V posledních deseti dnech roku jsou pobočky oprávněny provést uvedená zúčtování až o tři pracovní dny později, pokud organizace nedohodnou s pobočkami předložení realizovatelných příkazů tak, aby uvedené lhůty mohly být dodrženy.

[3] Realizovatelné příkazy se splatností, pokud je pobočky obdržely nejpozději den před splatností (příkazy týkající se investičních dodávek nebo geologických prací tři pracovní dny před splatností), se zúčtují v den splatnosti. Pokud den splatnosti připadne na den pracovního klidu, zúčtují pobočky tyto příkazy příští pracovní den. Obdrželi pobočky příkazy se splatností v den splatnosti (u investičních dodávek nebo geologických prací dva pracovní dny před splatností) nebo později, zúčtují je podle ustanovení odst. 1.

[4] Volné soboty vyplývající z pravidelného rozvržení stanovené týdenní pracovní doby v pobočkách se do lhůt stanovených pro úkony banky touto vyhláškou nezapočítávají.*)

[5] Odepsání z účtu i připsání na účet se považují za samostatná zúčtování, pokud nejsou prováděna u téže pobočky.

§ 5

[1] Lhůty podle § 4 se nevztahují na případy, kdy pobočky uplatní kontrolní oprávnění banky podle § 363 hospodářského zákoníku.

[2] Ukáže-li se, že příkaz byl proveditelný, nevzniká žádné ze zúčastněných stran povinnost platit poplatek z prodlení (§ 378 odst. 4 hospodářského zákoníku). V opačném případě vzniká plátcí tato povinnost uplynutím dne splatnosti.

§ 6

[1] Pobočky mohou provádět úhrady na vrub účtu bez příkazu jeho majitele, jsou-li k tomu zmoc-

něny právními předpisy nebo dohodou s majitelem účtu, jakož i úhrady k vyrovnání splatných úvěrů, k zúčtování úroků, náhrad bankovních výloh i odměn při provádění bankovních operací, a právními předpisy stanovených a bankou vybíraných majetkových sankcí.**)

O každé takové úhradě zašle banka organizaci vyúčtování.

[2] Pobočky zúčtovávají realizovatelné příkazy organizací jen do výše volných prostředků vykázaných bankou v posledním výpise z účtu organizace nebo do výše nevyčerpaného úvěru, popř. do výše finančního limitu.

[3] Příkazy neodpovídající ustanovením právních předpisů, popř. všeobecným podmínkám banky, pobočky nemusí preplatit a mohou je vrátit příkazci.

§ 7

[1] Při nedostatku prostředků na účtě (vyčerpání stanoveného finančního limitu nebo úvěru) zúčtovávají pobočky doklady postupně, jak to prostředky na účtě (limit nebo úvěr) dovolí, v pořadí, které pro jednotlivé doklady určí organizace příslušné pobočce způsobem dohodnutým s pobočkou, a to ve lhůtě stanovené touto pobočkou.

[2] Neurčí-li organizace včas pořadí plateb, zúčtovávají pobočky doklady v pořadí podle splatnosti, jinak podle toho jak příkazy pobočkám došly, pokud tato vyhláška (§ 19 odst. 3) nebo zvláštní předpisy nestanoví jinak. Při platbách stejného pořadí rozhodne o pořadí pobočka, pokud neobdržela od organizace jinou dispozici před tím, než začala s prováděním platby.

[3] Při nedostatku prostředků na výdajovém podúčtě pobočka vrací platební doklad podatel.

[4] Nestačí-li prostředky na účtě (limit nebo úvěr) k realizaci celého příkazu organizace, nejsou pobočky povinny provádět částečnou úhradu.

[5] Zprávy o pozastavení příkazů podávají pobočky pouze u placení investičních dodávek nebo geologických prací.

§ 8

[1] Provedou-li pobočky platbu chybně, odstraní nesprávnost opravným účtováním.***)

*) Volnými sobotami v pobočkách jsou v roce 1967 soboty v sudých týdnech.

***) Poplatek z prodlení pobočky pro příjemce nevybírají.

***) 372 hospodářského zákoníku č. 109/1964 Sb.

(2) Jiné závady vzniklé při placení odstraní pobočky opravným účtováním tehdy, nemají-li pochybnosti o tom, že jde o nesprávnost a není-li jim známo, že v téže věci bylo zahájeno arbitrážní nebo soudní řízení.

§ 9

Pobočky jsou povinny zasílat, popř. podle dohody s organizacemi předávat týž nejpozději příští pracovní den výpisy z účtů organizacím.

§ 10

(1) Úrokování vkladů a úvěrů počíná dnem jejich zúčtování na účtě. Úrokování vkladů, popř. jejich části končí dnem předcházejícím dni výběru (převodu) vkladu, popř. této jejich části; úrokování úvěrů, popř. jejich části končí dnem předcházejícím dni jejich vyrovnání, popř. jejich snížení.

(2) Při úrokování vkladů a úvěrů počítají pobočky měsíc za 30 dnů. Úroky se počítají v nejméně čtvrtletních obdobích a účtují organizacím v průběhu roku do 9 pracovních dnů následujících po úrokovacím období, koncem roku pak v dodatcích do 15. ledna následujícího roku.

(3) Částky zúčtované na účtech organizací v období od 28. prosince do konce roku se úrokují tak, jako by je pobočky zúčtovaly až 1. ledna následujícího roku.

§ 11

(1) Pobočky účtují organizacím kromě náhrad skutečných výloh vzniklých v zájmu organizací při provádění platebního styku též odměny za vedení účtů a podúčtů a za mimořádné práce.

(2) Výše odměn a náhrad je stanovena sazebníkem.*)

Práva a povinnosti organizací

§ 12

(1) Odvolání příkazu podle § 368 odst. 3 hospodářského zákoníku musí být pravoplatně podepsáno a předáno dvojmo pobočce, která příkaz obdržela.

(2) Organizace, která příkaz odvolává, je současně povinna uvědomit o tom příjemce platby, popř. plátce, dal-li příkaz příjemce.

§ 13

Pro splnění povinnosti podle § 367 odst. 1 písm. b) hospodářského zákoníku jsou organizace zejména povinny

- a) neprodleně po obdržení výpisů z účtů s doklady přezkoumávat jejich správnost a na zjištěné chyby ihned poté upozorňovat pobočky a zároveň vracet doklady, které jim nepatří,
- b) reklamovat u poboček provedení realizovatelných příkazů do 10 dnů po odeslání příkazů těmto pobočkám, pokud v této lhůtě neobdrží od poboček při dostatku volných prostředků na účtě zprávu o zúčtování příkazu, popř. zprávu o jeho pozastavení (§ 7 odst. 5); při nedostatku prostředků na účtě počítá se tato lhůta ode dne, kdy podle výpisu z účtu mohla organizace zjistit, že příkaz byl proveditelný.

Zrušení účtů a podúčtů organizací

§ 14

(1) Účty a podúčty zřízené podle § 2 odst. 2 zruší pobočky na základě pravoplatně podepsané žádosti organizací; podúčty mohou pobočky také zrušit po předchozím vyrozumění organizace i bez takové žádosti, nedošlo-li na nich po dobu šesti měsíců k pohybu.

(2) Pobočky jsou povinny provést ke dni zrušení účtu nebo podúčtu jeho uzávěrku a zaslat příslušné organizaci oznámení o jeho zůstatku a úrokový výpočet.

Platební styk

Základní ustanovení

§ 15

(1) Placení mezi organizacemi se uskutečňuje s výjimkami uvedenými v odst. 2 až 4 bezhotovostním způsobem (zúčtováním prostředků z účtu na účet) při použití forem stanovených v § 17 až 43).

(2) Organizace mohou mezi sebou platit v hotovosti za neinvestiční dodávky, jejichž úhrnná cena nepřevyšuje částku 500 Kčs; tím nejsou dotčena ustanovení předpisu o nákupu zboží ve vnitřním obchodě.**)

(3) Úhrady, které mají být proplaceny z účtů plátců u poboček prostřednictvím pošt v hotovosti, se provádějí podle ustanovení § 48 odst. 4.

*) Sazebník odměn a náhrad platný pro rok 1967 je uveden v příloze této vyhlášky.

**) Vyhláška ministra vnitřního obchodu č. 10/1966 Sb., o nákupu zboží ve vnitřním obchodě socialistickými organizacemi.

(4) Platební styk organizací s pobočkami při skládání hotovosti ve prospěch účtů organizací a při výběrech hotovosti z těchto účtů se provádí podle ustanovení § 44 až 47.

§ 16

(1) Na formě placení jsou organizace oprávněny se dohodnout, pokud to úprava jednotlivých forem placení připouští. Nedojde-li k dohodě, rozhodne o formě placení plátců, u příkazů k vybraní příjemce. Plánované zúčtování může banka stanovit za závaznou formu placení.

(2) Vzájemné dohody uzavřené podle odst. 1 organizace pobočkám nepředkládají.

(3) Platební doklady předkládá příkazce vždy té pobočce, u které je veden účet nebo podúčet, na jehož vrub má být úhrada, popř. jiné zúčtování provedeno, s výjimkou úvěrovatelných výběrek přepravného (§ 36 odst. 1) a bankovního inkasa (§ 37).

(4) Všechny druhy platebních dokladů, s výjimkou převodních příkazů při plánovaném zúčtování (§ 24) a inkasních příkazů se splatností (§ 28), jsou platebními doklady bez splatností (§ 4).

Bezhotovostní formy placení

Bankovní převod

§ 17

(1) Bankovní převod je přednostní formou bezhotovostního placení a je možno jej použít pro všechny druhy úhrad.

(2) Platebními doklady při bankovních převodech jsou převodní příkazy, hromadné převodní příkazy (§ 48 odst. 4), nákupní listky, poštovní poukázky a převodky poštovních poukázek (§ 48 odst. 2).

§ 18

Placení převodními příkazy

(1) Převodní příkazy předkládají příslušné pobočce (§ 16 odst. 3) plátců, s výjimkou uvedenou v § 19. Předkládají-li současně více převodních příkazů, mohou je sepsat do hromadného převodního příkazu.

(2) Na žádost plátce provede pobočka úhradu převodního příkazu spěšnou cestou.

(3) Při placení dodávek převodními příkazy mohou se organizace dohodnout, že platební do-

klady bude vystavovat dodavatel a bude je zasílat spolu s fakturami odběratelům.

§ 19

Placení při převzetí dodávek

(1) Při neinvestičních dodávkách může se dodavatel s odběratelem předem dohodnout, že odběratel při převzetí dodávky a faktury předá dodavateli převodní příkaz vyhotovený na částku faktury. Takový převodní příkaz platí 14 dnů od jeho vystavení, přičemž den vystavení se do této lhůty nepočítá.

(2) Na převodních příkazech vystavených podle odst. 1 a pravoplatně podepsaných je odběratel povinen vyznačit, že mají být předloženy dodavatelem.

(3) Dodavatel předkládá tyto převodní příkazy pobočce, která vede účet odběratele; pobočka je zúčtuje přednostně mimo pořadí.

(4) Zjistí-li tato pobočka, že odběratel vydal dodavateli převodní příkaz, na jehož proplacení nejsou na účtě odběratele prostředky, nebo že příkaz měl formální závady, pro které nemůže být provedeno jeho zúčtování, nebo byl-li převodní příkaz předložen po době jeho platnosti, vrátí převodní příkaz dodavateli s udáním důvodu bez provedení zúčtování.

(5) Tyto převodní příkazy nemůže odběratel u pobočky odvolat.

§ 20

Placení nákupními listky

Nákupní listky mohou používat jen nákupní organizace, a to k proplacení nákupu zemědělských výrobků od zemědělských organizací, pokud dodavatel i odběratel mají sídlo v obvodu téže pobočky.

§ 21

Placení poštovními poukázkami

(1) Organizace jsou oprávněny provádět bezhotovostní úhrady též poštovními poukázkami (vzor A).

(2) Na poštovní poukázky podle odst. 1 se vztahují ustanovení této vyhlášky o převodních příkazech; nelze je však použít k platbám investiční povahy.

Plánované zúčtování**§ 22**

Plánovaného zúčtování lze použít pouze k úhradám stálých a rovnoměrných neinvestičních dodávek podle dohody dodavatele s odběratelem (dopravce s přepravcem).

§ 23

Odběratel a dodavatel (přepravce a dopravce) se dohodnou o fakturovacím a zúčtovacím období,* termínech splátek a jejich výši, způsobu vyrovnávání rozdílu mezi částkou faktury a hodnotou plánovaných splátek a době platnosti dohody.

§ 24

(1) Platebními doklady pro úhrady splátek jsou převodní příkazy, označené na všech dílech datem splatnosti a poznámkou, že jde o plánované zúčtování.

(2) Odběratel (přepravce) zasílá pobočce, která vede jeho účet, převodní příkaz buď jednotlivě ke dni splatnosti nebo po dohodě s touto pobočkou hromadně na období s ní dohodnuté.

§ 25

Poruší-li dodavatel (dopravce) dohodu, může odběratel (přepravce) odvolat u pobočky, která vede jeho účet, nezúčtované příkazy splátek; o odvolání příkazů uvědomí odběratel (přepravce) dodavatele (dopravce). Oprávněnost odvolání pobočky nezkoumají.

Placení inkasními příkazy**§ 26**

(1) Inkasních příkazů lze použít pouze k úhradě faktur za neinvestiční i investiční dodávky, a to jen, má-li dodavatel i odběratel účet v bance a dohodnou-li se na tomto způsobu placení.

(2) Inkasních příkazů nelze použít k úhradám faktur za neinvestiční dodávky rozpočtovým a zálohovaným organizačním ministerstva národní obrany, ministerstva vnitra, ministerstva dopravy — velitelství železničního vojska a vojenským závodním kuchyním a k úhradám platů finanční povahy.

*) § 4 vyhlášky ministerstva financí č. 204/1964 Sb., o fakturování a placení dodávek neinvestiční povahy.

**) § 10 odst. 1 vyhlášky ministerstva financí č. 204/1964 Sb., o fakturování a placení dodávek neinvestiční povahy a

§ 21 odst. 2 vyhlášky ministerstva financí č. 205/1964 Sb., o fakturování a placení dodávek pro investiční vstavbu a pro generální opravu.

(3) Jestliže dodavatel použije inkasního příkazu bez dohody s odběratelem, je odběratel oprávněn vyúčtovat dodavateli penále ve výši 5 % z částky každého takto předloženého inkasního příkazu, pokud nebylo dohodou sjednáno penále vyšší. Stejně penále je odběratel oprávněn vyúčtovat dodavateli v případě, že dodavatel označí inkasní příkaz znějící na částku převyšující 10 000 Kčs jako bez splatnosti, ač byla sjednána splatnost.

(4) Inkasní příkazy vyhotovuje dodavatel a odesílá [odevzdává] je pobočce, která vede účet odběratele, v den jejich vystavení, který musí být totožný se dnem vystavení a odeslání faktury odběrateli.

§ 27

(1) Inkasními příkazy bez splatnosti jsou inkasní příkazy na částky nepřesahující 10 000 Kčs a takové, na nichž je vyznačeno, že jde o inkasní příkazy bez splatnosti.

(2) Bude-li na inkasních příkazech na částky do 10 000 Kčs uvedena splatnost, pobočky k ní nepřihlížejí a zúčtují tyto inkasní příkazy jako bez splatnosti.

(3) U inkasních příkazů bez splatnosti nelze odmítnout placení.

(4) Při použití inkasních příkazů bez splatnosti není odběratel v prodlení s placením, je-li částka inkasního příkazu odepsána z jeho účtu ve lhůtách stanovených fakturačními předpisy.**)

§ 28

(1) Inkasních příkazů se splatností lze použít jen na částky přesahující 10 000 Kčs. Organizace jsou povinny lhůtu splatnosti mezi sebou dohodnout v rámci lhůt stanovených fakturačními předpisy pro placení faktur.**) Neučiní-li tak, platí pro ně desetidenní lhůta splatnosti.

(2) Dodavatel je povinen vyznačit na všech dílech inkasního příkazu splatnost; pobočky nekontroloují, zda splatnost vyznačená na inkasním příkazu odpovídá dohodě, popř. fakturačním předpisům. Inkasní příkazy na částky přes 10 000 Kčs, na nichž není uvedena splatnost ani vyznačeno, že jde

o inkasní příkaz bez splatnosti, pobočka vracejí dodavatelům bez provedení zúčtování.

[³] Lhůta splatnosti inkasního příkazu se stanoví ode dne jeho vystavení.

§ 29

[¹] Vrátili-li pobočka inkasní příkaz (§ 6 odst. 3), je dodavatel oprávněn předložit této pobočce nový inkasní příkaz, označený jako obnovený inkasní příkaz. Současně je povinen vyzrozumět odběratele doporučeným dopisem o vyhotovení obnoveného inkasního příkazu s uvedením jeho dat. Na obnoveném inkasním příkazu uvede, že odběratel byl o vystavení obnoveného inkasního příkazu vyzrozuměn; jde-li o inkasní příkaz se splatností, vyznačí nově splatnost bez zřetele na splatnost původního inkasního příkazu. Pobočka není povinna zjišťovat, zda obnovený inkasní příkaz byl oprávněně vystaven.

[²] Zjistí-li odběratel, že dodavatel uvedl na obnoveném inkasním příkazu, že odběratel byl o vystavení obnoveného inkasního příkazu vyzrozuměn, aniž se tak stalo, je oprávněn vyúčtovat dodavateli penále ve výši 5 % z částky obnoveného inkasního příkazu.

[³] Dodavatel, který vystavil obnovený inkasní příkaz v důsledku nesprávného postupu odběratele, je oprávněn vyúčtovat odběrateli poplatek z prodlení ve výši 0,5 ‰ za každý den prodlení, za dobu ode dne následujícího po dni splatnosti vyznačené na faktuře do dne zúčtování obnoveného inkasního příkazu na vrub účtu odběratele.

§ 30

[¹] Odběratel může odmítnout placení inkasních příkazů se splatností, a to buď zcela nebo zčásti, pokud je oprávněn podle zvláštních předpisů nebo podle hospodářské smlouvy neplatit příslušnou fakturu, nebo byla-li částka inkasního příkazu zcela nebo zčásti již zaplacená.

[²] Odmítá-li odběratel placení inkasního příkazu zcela nebo zčásti, podá o tom pravoplatně podepsanou zprávu pobočce, která vede jeho účet a současně vyzrozumí o tom dodavatele; ve zprávě i ve vyzrozumění uvede důvod odmítnutí placení (odst. 1). Pobočka není povinna zkoumat, zda důvody uváděné ve zprávě opravňují odběratele k odmítnutí placení. Odmítnutí placení nenahrazuje úkony, které jsou podle zvláštních předpisů nutné k uplatnění práv odběratele vůči dodavateli.

[³] Neobdrží-li pobočka do posledního pracovního dne předcházejícího dni splatnosti inkasního příkazu v hodinách stanovených pro styk se stranami zprávu podle odst. 2, považuje to za souhlas s úhradou inkasního příkazu.

[⁴] Neodpovídá-li zpráva o odmítnutí placení ustanovením odst. 2 a 3, pobočka ji vrátí odběrateli s uvedením důvodů a inkasní příkaz proplatí.

§ 31

Neproplacená částka inkasního příkazu, jehož placení bylo odběratelem zcela nebo zčásti odmítnuto, může být uhrazena jen převodním příkazem. U inkasních příkazů za investiční dodávky je však dodavatel povinen zaslat předepsané přílohy investorovi, který je připojí k převodnímu příkazu.

§ 32

[¹] Nedojde-li dodavateli úhrada částky inkasního příkazu za neinvestiční dodávky nebo u inkasních příkazů za investiční dodávky zpráva o pozastavení inkasního příkazu do pěti pracovních dnů po jeho splatnosti, reklamuje zaplacení inkasního příkazu přímo u odběratele.

[²] U inkasního příkazu bez splatnosti postupuje dodavatel obdobně, neobdrží-li úhradu nebo zprávu o pozastavení inkasního příkazu do 15 dnů ode dne jeho odeslání.

[³] Ztratí-li se inkasní příkaz, předloží dodavatel pobočce obnovený inkasní příkaz, o němž platí obdobně ustanovení § 29.

Placení výběrkami přepravného

§ 33

[¹] Výběrky přepravného se používají k placení přepravného, pokud se dopravní organizace (dále jen „dopravce“) s přepravcem na tomto způsobu placení dohodnou.

[²] Výběrkami přepravného lze platit jen

- a) přepravné za železniční, automobilovou, vodní a leteckou dopravu zásilek,
- b) poplatky za nakládací, vykládací a překládací práce, za uskladnění a uložení zásilek u dopravců, jakož i poplatky jiného druhu vzniklé ve stanici odesílací, pokud uvedené poplatky s přepravou přímo souvisí,
- c) poplatky za přistavení a odtažení vozů na vlečkách,

- d) poplatky, vzniklé při přepravě nebo ve stanici určení, placené příjemcem,
- e) jízdné za aerotaxovou a mezinárodní leteckou přepravu osob, jakož i poplatky za jejich cestovní zavazadla při těchto přepravách a
- f) jízdné za hromadnou přepravu osob, jakož i poplatky za jejich cestovní zavazadla při těchto přepravách.

(3) Přepravce platí dopravci jednou výběrkou přepravného přepravné, jízdné a poplatky ze všech zásilek přepravcem podaných nebo převzatých v témže dni.

§ 34

(1) Státní hospodářské organizace a družstevní organizace mohou při placení přepravného (včetně poplatků podle § 33 odst. 2. písm. b) až d)) používat úvěrovatelných výběrek přepravného a u jízdného (včetně poplatků) neúvěrovatelných výběrek přepravného.

(2) Rozpočtové a ostatní socialistické organizace mohou používat pouze neúvěrovatelných výběrek přepravného.

(3) Při platbách přepravného z investičních účtů lze použít pouze neúvěrovatelných výběrek přepravného.

(4) Úvěrovatelné výběrky přepravného předložené bez soupisek pobočka neproplácí.

§ 35

(1) Ve styku s Československými státními drahami a Československými aeroliniemi předkládá výběrku přepravného a vyrovnávkový seznam přepravce těmto dopravcům.

(2) O způsobu vyplňování, popř. předkládání výběrek přepravného a vyrovnávkových seznamů ostatním dopravcům se přepravce dohodne přímo s dopravcem.

§ 36

(1) Soupisku s úvěrovatelnými výběrkami přepravného odevzdá nebo odešle železniční stanice pobožce určené příslušnou správou dráhy po dohodě s bankou; ostatní dopravci předkládají tyto doklady pobožce, která vede jejich účet.

(2) Neúvěrovatelnou výběrku přepravného odevzdá nebo odešle dopravce přímo pobožce, která vede účet přepravce.

§ 37

Bankovní inkaso

(1) Bankovní inkaso je zvláštní formou placení stanovenou pro určité druhy plateb, kterou mohou používat jen organizace individuálně určené dohodou mezi příslušným ústředním orgánem a ústředním banky.

(2) Platebním dokladem při bankovním inkasu je převodní příkaz nebo soupiska dokladů, kterých používá příjemce a předkládá pobožce, která vede jeho účet.

§ 38

Vyrovnávání vzájemných pohledávek mezi organizacemi započtením

(1) Vzájemné pohledávky mezi organizacemi se vyrovnávají započtením

a) u periodického zúčtování pohledávek mezi organizacemi ministerstva zemědělství a lesního hospodářství a Ústřední správy nákupu zemědělských výrobků a

b) u vnitrorevírního zúčtování mezi podniky ministerstva hornictví.

(2) Způsob obou druhů vyrovnávání pohledávek započtením se upravuje dohodou mezi ústředním banky a příslušnými ústředními orgány.

(3) O jiných případech započtení vzájemných pohledávek organizací rozhoduje ústřední banky.

Příkazy k vybrání

§ 39

(1) Příkazů k vybrání mohou organizace používat jen k inkasu pohledávek jim přiznaných vůči povinným organizacím v pevně stanovených částkách pravomocným a vykonatelným rozhodnutím orgánu hospodářské arbitráže, soudu nebo jiného státního orgánu a dále v případech, kde to dosud stanoví zvláštní předpisy.

(2) K příkazu k vybrání se pobožce nepředkládají žádné doklady. Pobožka nekontroluje oprávněnost použití příkazů k vybrání; za neoprávněné použití této formy placení odpovídá pouze organizace (věřitel), která jí použila.

§ 40

(1) Příkaz k vybrání musí obsahovat kromě vyznačení účelu platby též odvolání na příslušné pravomocné a vykonatelné rozhodnutí orgánu hos-

podářské arbitráže, soudu nebo jiného státního orgánu, s uvedením jeho data a čísla, jakož i názvu a sídla orgánu (organizace), který jej vydal, nebo odvolání na zvláštní předpis (§ 39 odst. 1) opravňující příjemce k použití příkazů k vybrání.

(²) Vybírá-li se pohledávka z investičního účtu (z účtu pro placení geologických prací), musí příkaz k vybrání obsahovat též

- a) druh investice (u staveb druh prací),
- b) číslo stavby, jakož i číslo a název objektu v této stavbě,
- c) u geologických prací název a číslo úkolu.

§ 41

(1) Věřitel odešle nebo odevzdá příkaz k vybrání pobočce, která vede účet povinné organizace.

(²) Proti provedení zúčtování příkazu k vybrání nemůže povinná organizace u pobočky uplatňovat námitky; odsun placení na žádost povinné organizace je možný jen v případě, kde to dosud stanoví zvláštní předpis.*)

§ 42

Nemůže-li být úhrada provedena proto, že je v rozporu s předpisy o financování reprodukce základních prostředků, zúčtuje pobočka, která vede účet dlužníka, příkaz k vybrání nejpozději příští pracovní den poté, co se dozví o odstranění závady. Tato pobočka uvědomí o odsunu placení zúčastněné organizace.

§ 43

Bezhotovostní placení šeky

(1) K bezhotovostnímu placení mohou organizace používat též šeků Státní banky československé (dále jen „šeky“), určených k vybírání hotovostí (§ 46 odst. 1), vyznačí-li na nich, že jde o šek k zúčtování, a uvedou zúčtovací data příjemce.

(²) Šeky používané k bezhotovostním platbám zúčtuje pobočka ve lhůtě uvedené v § 4 odst. 1; jinak platí pro tyto šeky ustanovení § 46 odst. 2 a § 47 odst. 3 věta první.

(³) Pro šeky vystavované státními spořitelny při poskytování půjček na nákup některých druhů zboží platí ustanovení této vyhlášky s případnými

výjimkami nebo odchylkami dohodnutými mezi ústředím banky a ministerstvem financí — hlavní správou státních spořitelen.

Hotovostní formy placení

§ 44

Kromě plateb uskutečňovaných předáním hotovosti přímo příjemci mohou organizace provádět hotovostní platby pokladními složenkami banky, šeky a poštovními poukázkami. Organizace jsou povinny uvádět na těchto dokladech účel platby a číselný symbol příslušné položky pokladního plánu.**)

§ 45

Pokladní složenky

Pokladních složenek používají organizace ke skládání hotovostí u poboček ve prospěch svých účtů, popř. ve prospěch účtů jiných organizací u banky nebo u jiného peněžního ústavu.

§ 46

Šeky

(1) K vybírání hotovostí z účtů vedených u poboček lze použít pouze šeků.

(²) Šek se vystavuje na pobočku, u níž má výstavce účet. Šek platí 14 dnů ode dne vystavení, přičemž den vystavení se do této lhůty nepočítá; šek je splatný v den jeho předložení pobočce a nelze jej odvolat.

§ 47

(1) Šeky je možno vystavovat pouze na jméno. Výstavce šeku je povinen vyznačit v textu šeku jméno a příjmení osoby, které má být hotovost vyplacena, v nezkráceném znění.

(²) Osoba ze šeku oprávněná je povinna při předložení šeku prokázat svoji totožnost občanským průkazem nebo jiným, občanský průkaz nahrazujícím dokladem a příjem peněz potvrdit na šeku svým podpisem.

(³) Šeky vystavené na doručitele, na řad, šeky indosované, jakož i šeky, na jejichž úhradu není na účtě výstavce šeku dostatek prostředků, pobočka vrátí předložiteli bez provedení výplaty.

*) § 28 odst. 2 vyhlášky ministerstva financí č. 16/1962 Sb., o řízení ve věcech daní a poplatků.

**) § 10 odst. 3 vyhlášky ministra financí a generálního ředitele Státní banky československé č. 208/1964 Sb., o emisních a pokladních operacích.

Stejně postupuje pobočka v případě, nejsou-li splněny podmínky uvedené v odst. 2.

§ 48

Poštovní poukázky

(1) Poštovních poukázek (vzorec A) mohou organizace používat k úhradám částek, které jsou skládány v hotovosti u pošt a mají být připsány jejich prostřednictvím ve prospěch účtů u poboček.

(2) Připsání ve prospěch účtů se provádí na základě převodky poštovních poukázek, kterou je pošta povinna předložit spolu s knihou převodů pobočce, která vede účet příjemce; pobočka je povinna zúčtovat převodky ve hůtách stanovených v § 4 odst. 1.

(3) Mají-li příjemci účty u státních spořitelů, provede pobočka na základě převodek poštovních poukázek úhradu ve prospěch těchto peněžních ústavů, které zúčtují příslušné částky jednotlivým příjemcům.

(4) Poštovními poukázkami (vzorec B) mohou organizace provádět úhrady, které mají být podle hromadných převodních příkazů odepsány z jejich účtů u poboček a proplaceny v hotovosti prostřednictvím pošt.

(5) Při platbách prováděných podle tohoto paragrafu lze uplatnit reklamace pouze u pošt.

Ustanovení společná, přechodná a závěrečná

§ 49

Ustanovení této vyhlášky platí i pro platební styk organizací prováděný prostřednictvím jiných peněžních ústavů a orgánů, jakož i pro vedení účtů, popř. podúčtů organizací u jiných peněžních ústavů.

§ 50

(1) Souhlas ke zřízení účtu organizace u jiného peněžního ústavu podle § 367 odst. 2 hospodářského zákoníku dává ústředí banky, u organizací se sídlem na Slovensku její oblastní ústav.

(2) Souhlas ke zřizování podúčtů u jiných peněžních ústavů dává pobočka, která vede účet organizace.

(3) Bez souhlasu podle odst. 1 se mohou zřizovat u Československé obchodní banky, a. s., účty podnikům zahraničního obchodu a u státních spořitelů účty okresním a nižším složkám společenských organizací.

§ 51

Ustanovení této vyhlášky platí i pro jiné než socialistické organizace, pokud mají účet u banky.

§ 52

Ústředí banky může povolit výjimky z ustanovení § 3 odst. 2, § 9, § 10 odst. 2, § 15 odst. 2, § 18 odst. 3, § 46, 47, 49 a 51. Dosud povolené výjimky týkající se vedení účtů a podúčtů u jiných peněžních ústavů zůstávají v platnosti.

§ 53

Bližší podmínky, za kterých banka zřizuje a vede účty, popř. podúčty organizací a provádí platební styk a zúčtování, stanoví všeobecné podmínky Státní banky československé, vydávané ústředím banky.

§ 54

U platebních dokladů vyhotovených přede dnem účinnosti této vyhlášky se postupuje podle dosavadních předpisů.

§ 55

Ruší se:

- a) vyhláška ministra financí č. 372/1953 Ú. l., o příkazech k vybrání,
- b) směrnice Státní banky československé č. 136/1955 Ú. l., o placení přepravného dopravním organizacím výběrkami přepravného a o poskytování zúčtovacích úvěrů na přepravné,
- c) směrnice Státní banky československé č. 170/1956 Ú. l., o platebním a zúčtovacím styku,
- d) směrnice Státní banky československé č. 103/1958 Ú. l., o obrátových, běžných, investičních a jiných účtech organizací u Státní banky československé,
- e) směrnice Státní banky československé uveřejněné v částce 39 Úředního listu z roku 1954, o zúčtování mezi hospodářskými organizacemi započtením vzájemných pohledávek a o úvěrování hospodářských organizací při tomto zúčtování,
- f) § 16 až 23 vyhlášky ministra financí č. 66/1958 Ú. l., o poskytování úvěrů Státní bankou československou a o platebním a zúčtovacím styku,
- g) vyhláška generálního ředitele Státní banky československé č. 56/1966 Sb., o úpravě lhůt

k provádění úkonů peněžních ústavů na úseku platebního styku a zúčtování na účtech organizací,

h) § 14 odst. 4 vyhlášky ministerstva financí č. 204/1964 Sb., o fakturování a placení dodávek neinvestiční povahy a § 24 odst. 2 vyhlášky ministerstva financí č. 205/1964 Sb., o fakturo-

vání a placení dodávek pro investiční výstavbu a pro generální opravy.

§ 56

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1967.

Generální ředitel:

Dr. Pohl v. r.

Sazebník odměn a náhrad

vybíraných Státní bankou československou za vedení účtů a podúčtů a za další mimořádné práce, platný pro rok 1967

Státní banka československá vybírá od organizací tyto odměny a náhrady:

a) z každého výpisu z úročeného účtu a podúčtu podle počtu likvidačních položek, za položku*)	0,20 Kčs
b) za vedení mimořádných úročených účtů a podúčtů [tj. všech účtů kromě provozního a investičního účtu organizací a účtu centralizovaných prostředků nadpodnikových orgánů], vedle odměny podle bodu a), za každý takový účet a podúčet měsíčně . . .	30,— Kčs
c) za vyhotovení platebního dokladu za organizací (při převodech zůstatků podúčtů apod.) za každý platební doklad	3,— Kčs
d) za doplnění platebního dokladu, předloženého organizací, částkou, za každý platební doklad	1,— Kčs
e) za evidování platebních dokladů, předkládaných plátcem, do dnů jejich splatností, za každý doklad	1,— Kčs
pokud nedojde k jiné dohodě o náhradě s příslušnou pobočkou;	
f) za provedení spěšné úhrady [kromě skutečných výloh**)] za každou spěšnou úhradu	10,— Kčs
g) do doby zrušení výjimečně a dočasně vedených kontokorentních podúčtů, pokud jejich debetní zůstatky jsou vyrovnávány pobočkou, za každé inkaso,	5,— Kčs
kromě příslušného úroku za dobu ode dne zúčtování inkasa ve prospěch podúčtu do dne jeho zúčtování na vrub kontokorentního účtu;	
h) za další mimořádné práce, konané na žádost organizací, např. výpočet úroků k určitým termínům, úhrady k výplatě hotovostí z účtu nevyplacených převodů (zde náhrady platí příkazce), dodatečné vyhotovování výpisů z účtů, výplaty mezd jednotlivým závodům místo podniku, nebo za mimořádné práce zaviněné organizacemi (např. neodůvodněné reklamace), podle rozsahu práce na tyto úkony vynaložené, a to za první hodinu nebo její část	8,— Kčs
za každou další, byť jen započatou čtvrt hodinu	2,— Kčs

Organizace se mohou rozhodnout, že nebudou trvat na úročení kreditních zůstatků na účtech a naproti tomu nebudou platit poplatky podle ustanovení odst. a) a b) u těchto kreditních účtů.

U bezúročných účtů a podúčtů banka odměny za jejich vedení nevybírání; účtuje pouze náhrady podle odstavců c) až f) a odst. h), a skutečné výlohy. Rovněž nevybírání náhrady za vedení mimořádných úročených účtů a podúčtů otevřených výlučně z důvodu usnadnění ekonomické kontroly banky. Odměny a náhrady účtuje banka nejpozději čtvrtletně, a to na vrub základních účtů, u podúčtů na vrub podúčtů. Za opakující se úkony mohou pobočky stanovit vyšší odměn a náhrad paušálem.

Podle zvláštní dohody s organizacemi mohou pro ně pobočky provádět i jiné placené služby než které jsou uvedeny v sazebníku.

*) Částka soupisky vyhotovené organizací se pokládá za jednu položku. Rovněž částka převodky poštovních poukazek se pokládá za jednu položku.

***) Toho času za dálkopisnou úhradu 6,— Kčs, za telegrafickou 8,— Kčs; za telefonickou úhradu pak částka sdělenou poštou zaokrouhlenou na celé Kčs, zvýšenou o 1,— Kčs, minimálně 6,— Kčs.

OZNÁMENÍ O VYDÁNÍ OBECNÝCH PRÁVNÍCH PŘEDPISŮ

Státní úřad sociálního zabezpečení

vydal podle § 85 odst. 2 zákona č. 101/1964 Sb., o sociálním zabezpečení, instrukcí předsedy č. 5/1966 ze dne 29. 8. 1966 čj. Sekr.-3011-25. 8. 1966

statut pro posudkovou komisi sociálního zabezpečení Státního úřadu sociálního zabezpečení.

Statut obsahuje ustanovení o působnosti, složení a jednání uvedené komise. Statut nabyt účinnosti dnem 1. září 1966. Současně byl zrušen statut ze dne 7. 1. 1965 čj. L-3011- 7. 1. 1965 registrovaný v částce 7 Sbírky zákonů z r. 1965.

Do statutu lze nahlédnout u odborů sociálního zabezpečení krajských národních výborů.

Hlavní hygienik Československé socialistické republiky

vydal podle § 71 odst. 2 písm. a) zákona č. 20/1966 Sb., o péči o zdraví lidu, a § 50 písm. b) vyhlášky č. 46/1966 Sb., o opatřeních proti přenosným nemocem, **výnos** ze dne 14. října 1966 čj. HE-371.2-14. 10. 1966, **jímž zakázal podávání potravin s majonézou, s krémy a s jinými va-
ječnými přípravky z tepelně nezpracovaných vajec** v zařízeních školního stravování, v závodním stravování pracujících a při společném stravování větších skupin osob shromážděných na sjezdech, kongresech, zasedáních, slavnostech apod.

Výnos nabývá účinnosti dnem 15. listopadu 1966. Výnos byl uveřejněn ve Věstníku ministerstva zdravotnictví v částce 17 z roku 1966 a je k nahlédnutí v odborech zdravotnictví KNV a ONV.